

COLABORAREA PĂRINTE-ELEV BENEFICĂ FORMĂRII PĂRINȚILOR

PROF.PALERU RODICA
ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 DOROBANȚU

Părinții sunt primii profesori ai copilului, ei începând educarea lui în mediul familial. De cele mai multe ori, comportamentul parental este inspirat din propria experiență de viață a acestora, astfel perpetuând atât aspecte pozitive cât și negative, pe parcursul mai multor generații. Împreună cu părinții, școala își are rolul bine stabilit, intervenind în dezvoltarea primară a copilului.

Copilul din ziua de azi simte nevoia de adulți disponibili pentru a-i respecta ritmul de viață, de adulți care să participe la jocurile sale și care să-i transmită zilei de mâine un om care nu poate proveni dintr-un sistem de învățământ clasic și dintr-o familie care nu-și asumă toate rolurile. Informarea și formarea părinților în ceea ce privește școlaritatea copilului presupune, ca fiecare părinte să cunoască: obligațiile legale privind educația copilului, importanța atitudinii lui pentru reușita școlară a copilului, metodele de colaborare cu școala.

Cadrele didactice trebuie să inițieze activități care să ofere familiei oportunități de a participa alături de copil, de a cunoaște copilul în situații diverse, de a se bucura alături și cu copilul de realizările lui, de a lucra împreună părinte-copil la diferite proiecte. Voi trece în revistă câteva dintre activitățile care pot contribui la formarea părinților:

- ✓ **Lecția** – ca principală formă de organizare a procesului didactic creează variate situații de învățare pentru copil prin: multitudinea obiectivelor pe care le vizează, strategiile didactice utilizate, materialele didactice folosite. Profesorii pot desfășura lecții la care să participe părinții copiilor. Astfel familia se va simți ca parte a școlii, va avea posibilitate să vadă copilul în acel context educațional, să-l vadă cum se comportă, ce atitudine are față de activitatea de învățare, față de profesor, ce ceilalți colegi. Copilul va simți permanent că părinții înțeleg efortul lui, că îi are alături nu numai acasă.
- ✓ **Vizita** – este o deplasare scurtă, de ce mult o zi, și are ca scop atingerea unor finalități educaționale concrete. Este foarte bine când organizăm astfel de activități la care să participe și părinții copiilor. Părintele își poate observa copilul într-un alt mediu, în afara școlii, îl poate cunoaște sub alte aspecte: relaționare cu ceilalți colegi, cu adulții din grup, comportarea în locuri publice. În același timp este o nouă ocazie în care profesorul îl poate cunoaște mai bine pe părinte și invers, pot discuta mai mult într-un mediu informal care-l face pe părinte să se simtă în largul său.
- ✓ **Excursia** – este o deplasare pe parcursul unei sau mai multor zile care are ca scop recreerea și refacerea psihofizică a elevilor dar și a părinților acestora, culegerea de informații prin observarea directă a evenimentelor, proceselor fenomenelor, realității.

Este o oportunitate pentru părinți de a cunoaște propriul copil în alte situații decât cele de acasă, de a cunoaște grupul din care face parte copilul, de a se simți bine alături de propriul copil, de a înțelege mai bine caracteristicile vârstei fiului/fiicei, de a relaționa cu ceilalți părinți din grup și de a găsi puncte comune, de a relaționa cu profesorii care însoțesc copiii.

- **Serbările școlare** – reprezintă evenimente de o importanță deosebită în activitatea elevilor și în viața familiilor acestora-atât din punct de vedere afectiv, cât și cognitiv, dând ocazia elevilor de a prezenta, într-o manieră personală și originală, tot ce au învățat pe parcursul unui semestru sau an școlar. Acest tip de activități extracurriculare au reprezentat întotdeauna un prilej de manifestare inedită al talentului nativ al copilului. Este o ocazie în care copilul își poate pune în valoare inteligența dominantă descoperită și valorificată de cadrul didactic. De multe ori familia este surprinsă de potențialul propriului copil.

Fiecare ocazie trebuie valorificată ca situație de învățare pentru părinte/adult. Ea trebuie gândită, organizată cu atenție și competență de către cadrul didactic, cu un scop bine definit astfel încât și rezultatele să fie pe măsura așteptărilor, în beneficiul copilului și al școlii.

Am fost plăcut impresionată de cât de interesați erau părinții după fiecare activitate desfășurată împreună cu ei. Se implicau activ în desfășurarea temelor respective, atât în timpul orelor, cât și de-a lungul excursiilor. Am preferat să desfășor de exemplu o activitate de ziua mamei, nu serbarea mult știută, ci o activitate la care și părinții s-au implicat. La început au fost puțin reticenți, neștiind cum se va desfășura ora, dar după, erau impresionați de răspunsurile și comportamentul propriilor copii.

Părinții au văzut în mine un prieten, un colaborator, un om adevărat care-i poate ajuta prin atitudinea nepărtinitoare pe care am afișat-o. Așadar e o sarcină a școlii să identifice situațiile problemă din familiile copiilor, să dirijeze pe cât este posibil strategiile educative în favoarea elevului și să conștientizeze că relația de colaborare școala-familie este determinantă în educarea copiilor.